

एवंयदाऽभ्ययात्तदास्मयमानस्याततायिनो धन्विनो मे शितैस्तीक्ष्णैर्विशिखैर्हतः अतो विशीर्णदंशः ध्वस्तकवचः क्षतजेन रुधिरेण परिप्लुतः व्याप्तः सन् प्रसभं बलाद्वारयन्तमर्जुनमप्यतिक्रम्य मद्वधार्थमभिससार अभिजगाम एवं यो लोकप्रतीत्यार्जुनपक्षपाती बलक्षितः वस्तुतस्तममवानुग्रहं कृतवान् यन्मद्भक्तेनोक्तं वचो मामृषास्त्विति स भगवान् मे गतिर्भवत्वित्यर्थः ॥ ३८ ॥ तदेव मन्याय रपि भृत्यरक्षाव्यपेक्षणे रतिमाशास्ते विजयोऽर्जुनः तस्य रथ एव कुटुंबमकृत्यैरपिरक्षणीयो यस्य तस्मिन् आत्ततोत्रप्रतोदो येन तस्मिन् धृताश्च ते हयानां रश्मयः प्रघहास्ते संतियस्य तस्मिन् ब्रीह्यादिभ्यश्चेत्यनकारांतादपिरश्मिशब्दादिनिः तच्छ्रिया तया सारथ्यश्रिया ईक्षणीये शोभमाने मुमूर्षोर्मर्तुमिच्छोः नन्वन्यायवर्त्तिनिकि मितिरतिः प्रार्थ्यतेऽत आह भगवत्यर्चित्यैश्वर्ये तदाह इह युद्धे हताः सर्वे यं निरीक्ष्य स्वरूपं तत्समानं रूपं गताः प्राप्ता इति दिव्यदृष्ट्या पश्यन्नाह ॥ ३९ ॥ क्षत्रधर्मेण युध्यमानास्तत्स्वरू-

शितविशिखहतो विशीर्णदंशः क्षतजपरिप्लुत आततायिनो मे ॥ प्रसभमभिससारमद्वधार्थं स भवतु मे भगवान् गतिर्मुकुंदः ॥ ३८ ॥ विजयरथकुटुंब आत्ततोत्रे धृतहयरश्मिनितच्छ्रियेक्षणीये ॥ भगवतिरतिरस्तु मे मुमूर्षोर्य मिह निरीक्ष्य हता गताः स्वरूपम् ॥ ३९ ॥ ललितगतिविलासवल्गुहासप्रणयनिरीक्षणकल्पितोरुमानाः ॥ कृतमनुरुतवत्युन्मदांधाः प्रकृतिमग्निकिलयस्य गोपवध्वः ॥ ४० ॥ मुनिगणनृपवर्यसंकुलेऽतः सदसि युधिष्ठिर राजसूय एषाम् ॥ अर्हणमुपपेद ईक्षणीयो मम दृशि गोचर एष आविरात्मा ॥ ४१ ॥

पंप्रापुरित्येतन्नचित्रम् यतो मदांधा अपि प्रापुरित्याह ललितगतिश्च विलासश्च रासादिः मंजुगत्यादिभिरात्मीयैस्तदीयैर्वा कल्पितोरुमानः पूजायासां ताः अत उत्कटेन मदेनांधाविवशाः अत एव तदेकचित्तत्वेन तस्य कृतं कर्म गोवर्द्धनोद्धरणादिकमनुरुतवत्यो गोपवध्वो यस्य प्रकृतिस्वरूपमग्नं अगमन् मकारलोपस्त्वार्षः किल प्रसिद्धम् तस्मिन्नेरतिरस्त्विति पूर्वेणैवान्वयः ॥ ४० ॥ जगत्पूज्यतामनुस्मरन्नाह मुनिगणैर्नृपवर्यैश्च संकुले व्याप्ते अंतःसदसि सभामध्ये युधिष्ठिरस्य राजसूये एषां मुनिगणादीनां ईक्षणीयः अहो रूपमहो महिमेत्येवमाश्चर्येण विलोकनीयः सन् उपपेदे प्राप एष जगतामात्मा मम दृशि गोचरः दृष्टिर्विषयः सन्नाविः प्रकटो वर्त्तते अहो मे भाग्यमिति भावः ॥ ४१ ॥